

NIEMYLNY (3) *ai*

e jasne.

sg m A niemylny (1). ◊ f N niemylną (1). ◊ n I niemylnym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. mylny.

1. *Wykluczający możliwość zabłądzenia (2) : Via certa et facilis, Nie milna drógá. Mącz 492a.*

Przen (1) : [Potrójny] Vkázuie gościniec niemylny do cnoty. CiekPotrŚredz)?(4.

2. *Nie mylący się, nie chybiający, niezmienny (1) : Niechay Bóg Izráelki ná wżyftek świat llynie/
Poki kołóm [!] niemylnym dzień zá nocą płynie. KochPs 61.*

Cf MYLNY

LWil